

عنوان مقاله:

بررسی خانه های شهر اصفهان در سه دوره زمانی با رویکرد اقلیمی شکلی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مژگان بیغمی - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه غیرانتفاعی فریدونکنار

سیدعلی سیدیان - استادیار گروه معماری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

نیاز به مسکن یکی از اساسی ترین نیازهای بشر می باشد. با توجه به تاثیرپذیری مسکن از نیازها ، توانایی ها و امکانات ومحدودیت های زمانی ، در هر دوره به گونه ای خاص نمود یافته است . بررسی الگوی فضایی خانه ما را به شناخت عمیقتری از نیاز های انسان و درک عوامل موثر بر شکل گیری خانه در هر دوره تاریخی رهنمون می کند . از این رو شهر اصفهان از جمله شهرهایی است که به علت تعدد خانه های تاریخی ارزشمند همواره مورد توجه بوده است بنابر این باتوجه به نمونه های ارزشمند بجا مانده از دوره های تاریخی مختلف می تواند بستری مناسب برای این قیاس را فراهم نماید . در این مقاله با انتخاب نمونه از سه دوره زمانی قاجار ، پهلوی و معاصر با توجه به خانه های موجود در جامعه آماری خانه های اصفهان به گونه شناسی خانه های مسکونی در دوره های زمانی یاد شده از دیدگاه اقلیمی شکلیبرداخته می شود. با توجه به جامعه آماری خانه های اصفهان تعداد 3 نمونه از دوره قاجار با توجه به تنوع خانه های قاجار ، تعداد دو نمونه از هر کدام از خانه های پهلوی ومعاصر انتخاب شده است . در هر دوره زمانی نمونه ها با توجه بهویژگی های غالب انتخاب شده و به مقایسه نمونه ها با توجه به پارامترهای موثر فضایی در پلان پرداخته می شود . پارامترهای در نظر گرفته شده از مهم ترین عوامل سازمان دهنده خانه به دو صورت اقلیمی و شکلی می باشند . روش تحقیق به صورت کتابخانه ای وتوصیفی تحلیلی می باشد که در نهایت الگویی از مقایسه تطبیقی نمونه ها ارائه خواهد شد. الگوهایارائه شده ، فضاهای مؤثر در هر دوره را به تبع ویژگی های زمانی و مکانی را نشان می دهد که در ورای آن تغییرات و توسعه فضاها بیانگر تحولات هر دوره زمانی می باشد.

کلمات کلیدی:

خانه های مسکونی ، الگوی فضایی ، معماری قاجار، معماری پهلوی اول ، معماری معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315045>

